

บทสนทนาเรื่องการซื้อของข้างทาง

12 กรกฎาคม 2567

บทสนทนาที่เกิดขึ้นระหว่างครูปีย์ กับครูกบ ค่ะ

วันหนึ่งครูปีย์มาปรึกษาว่าจะทำอย่างไรดี ครูปีย์ไปดูแลเด็กๆ กลับบ้านที่ลานจอดรถ แล้วพบเห็นการซื้อไอศกรีมจากรถขายไอศกรีมที่มาจอดขายตรงข้ามอาคาร 3 หลังเล็กเรียน

ครูปีย์ : ครูกบขา มีเรื่องหนักใจมาปรึกษา กังวลจังเลยคะ กลัวจะเกิดอุบัติเหตุขึ้นสักวัน

ครูกบ : เรื่องอะไรคะ ? ทำไมดูกังวลขนาดนั้น ?

ครูปีย์ : พี่กบขา คือว่า ตอนเลิกเรียนคะ จะมีรถขายไอศกรีมมาจอดฝั่งตรงข้ามอาคาร 3 เกือบทุกวัน จริงๆ แล้วซอยโรงเรียนเราก็แคบอยู่แล้ว รถสวนกันไปมาแย่งลำบาก ตอนเลิกเรียน การจราจรในซอยดูขุขมุนมากพอแล้ว แล้วนี่ยังมีเด็กๆ แวะซื้อไอศกรีมอีก ครูปีย์ เห็นว่ามีบางจังหวะที่เด็กๆ เลือกรับซื้อไอศกรีมแล้ว กำลังก้มแกะห่อไอศกรีม ไม่ได้ระวังรถ และผู้ปกครองเองก็กำลังจ่ายเงิน อาจจะไม่ทันระวังลูก และรถอาจจะเฉี่ยวชนได้ ครูปีย์ห่วงคะ

ครูกบ : ก็น่าห่วงนะคะ แต่เราก็ให้ครูแจ้งเด็กๆ เสมอใช่ไหมครูปีย์ ว่าห้ามซื้อของริมถนน ซอย เพราะกลัวอุบัติเหตุอย่างที่ครูปีย์ว่ามานั้นแหละคะ **สงสัยจังว่าทำไมแจ้งแล้วไม่เป็นผล**

จริงๆ แล้วตามพ.ร.บ.รักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบของบ้านเมือง พ.ศ. 2535 มาตรา 20 ห้ามจำหน่ายอาหาร ขาย หรือจำหน่ายสินค้าบนถนน หรือในสถานสาธารณะ แต่ดูจากรื่องราวแล้วรถเข็นไอศกรีมน่าจะจอดอยู่ที่เท้าเข้าไปหน้าบ้านหลังหนึ่ง โดยอาจจะมีส่วนล่วงล้ำมาบนถนนสาธารณะก็ไม่ทราบได้ หรืออาจจะไม่อยู่ทางสาธารณะเลยก็เป็นได้ ซึ่งถ้าไม่อยู่ในทางสาธารณะเลยก็จะใช้ พ.ร.บ.นี้ไม่ได้ ดังนั้น สิ่งเดียวที่เราจะทำได้เพื่อป้องกันอุบัติเหตุ คือ **การออกข้อกำหนดของโรงเรียนไม่ให้นักเรียนของเราซื้อของริมถนนซอย และขอร้องให้ทุกคนปฏิบัติตามอย่างจริงจัง**

และครูกบว่า เรื่องนี้จะยิ่งยุ่งมากขึ้นไปอีกนะคะครูปีย์ หากเจ้าที่ 1 ขายได้ขายดี มีคนซื้อ เจ้าที่ 2 - 3 - 4 ก็จะตามมา

โรงเรียนเจอเรื่องเหล่านี้มามาก บางครั้งมีคนมาตั้งร้านขายในที่จอดรถของโรงเรียนก็มี เราเข้าใจดีว่าช่วงนี้เศรษฐกิจฝืดเคือง แต่ความปลอดภัยของเด็กๆ ย่อมสำคัญที่สุด

ขอให้ครูปีย์ช่วยกำชับเด็กๆ ทุกอาคารเรียนอีกครั้ง และจริงจังกับเรื่องนี้ ไม่ให้เกิดอุบัติเหตุคะ เราอาจจะเพิ่มมาตรการสำหรับนักเรียนที่ไม่ปฏิบัติตาม ขอบคุณครูปีย์ที่เป็นห่วงและช่วยเดินดูที่ลานจอดรถทุกวันคะ